

REVIEW OOR Feb 16th, 2006

INDIEROCK



WRENS, THE



The Meadowlands (ABSOLUTELY KOSHER/LO-MAX/ROUGH TRADE)

De reissue van deze cd, oorspronkelijk stammend uit 2003, gaat vergezeld van schreeuwende stickers ('Album Of The Month!') en ronkende citaten uit Amerikaanse en Britse vijfsterrenrecensies.

Als daar dan ook nog eens het zeldzame rapportcijfer 9,5 van het gerenommeerde underground-weblog Pitchfork tussen zit, houden ook wij het natuurlijk niet meer droog. The Wrens? Hebben we iets gemist? Verdomd, we hebben. Dit kwartet uit New Jersey bestaat al sinds eind jaren tachtig en maakt sinds 1993 platen. Mondjesmaat weliswaar, maar wát ze tot dusver uitbrachten, zorgde voor flink wat beroering in het Amerikaanse college-circuit. Het maakte The Wrens tot zo'n archetypische indie-cultact waarvan de faam nauwelijks de landsgrenzen ontsteeg (denk aan iets als Mission Of Burma). The Meadowlands is hun derde album, opgenomen tussen 1999 en 2002 in het huis waar de groep rond broers Greg en Kevin Whelan sinds jaar en dag hokt. Het is een wonderlijke, intelligente, rijke gitaarplaat, die enerzijds duidelijk ankert in de toegankelijke Amerikaanse indierocktraditie (van Pixies via Pavement tot Wilco en Granddaddy) maar anderzijds voldoende buitenaardse trekjes, milde gekte en surrealistische tekstvondsten bevat om ook een groep als Arcade Fire op z'n minst te moeten namechecken. Al is de tone of voice van The Wrens eerder cynisch en rationeel dan euforisch of ontroerend, en staan de teksten – vol namen, getallen en voetnoten – stijf van zelfspot en ironie. In combinatie met de ideeënrijke muziek maakt dit The Meadowlands tot een slow burner van formaat, een plaat die geduld en aandacht vereist, maar die wél met de hand op het hart belooft dat elk liedje uiteindelijk tot je intieme vriendenkring gaat behoren. ERIK VAN DEN BERG